

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2Er/1040/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413211171
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2023:8413211171.3

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v exekučnej veci oprávnenej: T. L., B.. XX.XX.XXXX, X. Y.V. XX, XXX XX P. I., proti povinnému: T. W., B.. XX.XX.XXXX, X. B. X. XXX/XX, P., Č., vedenej u súdnej exekútorke JUDr. Márii Hlaváčovej, Exekútorský úrad so sídlom Hlavné námestie 34, 060 01 Kežmarok pre vymożenie dlžného a bežného výživného a trov exekúcie

rozhodol:

I. Exekúcia sa z a s t a v u j e .

II. Súdnej exekútorke JUDr. Márii Hlaváčovej p r i z n á v a trovy exekúcie vo výške 90,36 eur.

III. U p r a v u j e u čtáreň Okresného súdu Kežmarok, aby súdnej exekútorke JUDr. Márii Hlaváčovej vyplatila priznané trovy exekúcie vo výške 90,36 eur z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Kežmarok do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov exekučného konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Kežmarok poverením č. 5703 047692 zo dňa 13.11.2013 poveril súdnu exekútorku JUDr. Máriu Hlaváčovú vykonaním predmetnej exekúcie na základe návrhu zákonného zástupcu oprávnenej na vykonanie exekúcie doručeného súdnej exekútorke dňa 06.11.2013. Exekučným titulom je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie - rozsudok Okresného súdu Kežmarok č. k. 5P/72/2013 - 28 zo dňa 23.05.2013.

2. Dňa 14.11.2022 súdna exekútorka predložila súdu oznámenie, v ktorom uviedla, že v tomto exekučnom konaní došlo k úhrade výživného priamo oprávnenej, a to v období od 2013-2014 vo výške 350,- eur a o iných úhradách nemá vedomosť. Ďalej uviedla, že exekučné konanie je momentálne bez plnenia, povinný sa nachádza v ČR a na území SR nebol zistený žiadny jeho majetok. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby súd exekučné konanie podľa § 57 písm. h) Exekučného poriadku zastavil.

3. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "ZoUNEK") tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len "exekučné konanie") a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie. Na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1.aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

4. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) ZoUNEK stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o vymożenie pohľadávky na výživnom.

5. ZoUNEK sa týka exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Ide o exekučné konania, na ktorých riešenie boli príslušné pôvodné okresné sudy ako exekučné sudy (tzv. staré exekúcie). Ak má byť dôvodom zastavenia starej exekúcie uplynutie rozhodnej doby [§2 ods. 1 písm. a)] a ide o starú exekúciu, ktorá je uvedená v tzv. absolútnych výnimkách (taxatívne vymenované v § 2 ods. 2 ZoUNEK), táto exekúcia sa z tohto dôvodu nezastavuje.

6. Keďže v predmetnej exekučnej veci ide o vymoženie pohľadávky na výživnom, ktorá je jednou z absolútnych výnimiek stanovených v § 2 ods. 2 písm. a) ZoUNEK, nedošlo k zastaveniu starej exekúcie podľa ZoUNEK a súd bude rozhodovať podľa ustanovení Exekučného poriadku.

7. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Podľa § 36 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len "Exekučný poriadok"), exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

9. V danom prípade sa exekučné konanie začalo dňa 06.11.2013, súd teda pri svojom rozhodovaní postupoval podľa Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017.

10. Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

11. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

12. Z podnetu predloženého súdnou exekútkou vyplýva, že súdna exekútkou vykonala zisťovania majetkových pomerov povinného, avšak s negatívnymi výsledkami. Povinný na území Slovenskej republiky nevlastní žiaden majetok a momentálne sa nachádza v Českej republike. Zo šetrenia majetkovej podstaty povinného súdnou exekútkou možno konštatovať nemajetnosť povinného. Na základe uvedeného má súd za to, že povinný je nemajetný.

13. Vychádzajúc z judikatúry Ústavného súdu SR (napr. I. ÚS 398/2012, III. ÚS 185/2012) súdny exekútor poverený exekučným súdom má postavenie orgánu verejnej moci, je "predĺženou rukou súdu". Exekučný súd je teda toho názoru, že oznámenie exekútora o nemajetnosti povinného je dostatočným dôkazom o tejto nemajetnosti pre súd a tento si nemusí overovať tvrdenia inej zložky justičného systému. Opačný prístup by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

14. Zároveň súd poukazuje na ustanovenia § 217 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 234 ods. 2 CSP, na základe ktorého je pre rozhodnutie súdu rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. S poukazom na uvedené, pri rozhodovaní o zastavení exekúcie z dôvodu nemajetnosti nie je rozhodujúce, či povinný v budúcnosti môže nadobudnúť majetok.

15. Nemajetnosť povinného zaraďuje Exekučný poriadok medzi dôvody na zastavenie exekúcie. Zastavenie exekúcie z uvedeného dôvodu nie je podmienené ani súhlasom oprávneného, ktorý môže mať záujem na pokračovaní exekúcie z dôvodu očakávania, že povinný v budúcnosti nadobudne majetok, z ktorého bude možné uspokojiť pohľadávku.

16. Na základe uvedeného, vzhľadom na nemajetnosť povinného, súd exekúciu v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku zastavil. Zo správy súdneho exekútora o stave exekučného konania a z priložených výsledkov lustrácií majetkových pomerov povinného jednoznačne vyplýva, že jej majetok nestačí ani na úhradu trov exekúcie, keďže povinný nedisponuje majetkom, ktorý by bol exekučne postihnuteľný.

17. Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor plateľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

18. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena súdneho exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonávaní exekúcie (§196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

19. Podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

20. Podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

21. Podľa § 30 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v platnom znení, v exekučných konaniach začatých do 31. marca 2017 patrí exekútorovi odmena a náhrady podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

22. V danom prípade sa exekučné konanie začalo do 31.03.2017, súd teda pri svojom rozhodovaní postupoval podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len "Vyhláška").

23. Podľa § 3 Vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri výkone exekučnej činnosti.

24. Podľa § 4 ods. 1 Vyhlášky základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak (§ 6, § 14 až 16).

25. Podľa § 5 ods. 1 a 3 Vyhlášky odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura. Ustanovenia o náhrade hotových výdavkov a o náhrade za stratu času pri výkone exekučnej činnosti tým nie sú dotknuté.

26. Podľa § 16 ods. 2 Vyhlášky ak súdny exekútor pri exekúcii na peňažné plnenie vymôže časť pohľadávky pred jeho vylúčením z vykonávania exekúcie alebo pred jej zastavením, pri určovaní jeho odmeny sa postupuje podľa § 5 s tým, že základom na určenie tejto odmeny je výška vymoženej pohľadávky.

27. Podľa § 26 Vyhlášky základ na určenie odmeny podľa tejto vyhlášky sa zaokrúhľuje na celé eurá nahor a vypočítaná odmena na najbližších 50 eurocentov nahor.

28. Súdna exekútorka si v zmysle ustanovenia § 16 ods. 2 Vyhlášky vyúčtovala sumu vo výške 70,- eur, ktorá predstavuje odmenu vo výške 20 % zo základu na určenie odmeny, teda 20 % z výšky vymoženej pohľadávky (350,- eur). Vzhľadom na uvedené, súd priznal súdnej exekútorke odmenu vo výške 70,- eur.

29. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky patrí súdnemu exekútorovi popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

30. V rámci náhrady hotových výdavkov si súdna exekútorka uplatnila náhradu poštových nákladov vo výške 4,60 eur a poplatok za zisťovanie - bankové účty v sume 0,70 eur. Nakoľko vynaloženie hotových výdavkov mal súd na základe spisu súdnej exekútorke preukázané, priznal súdnej exekútorke uplatnenú náhradu hotových výdavkov v sume 5,30 eur.

31. Keďže súdna exekútorka je platiteľkou dane z pridanej hodnoty, patria jej v zmysle § 196 Exekučného poriadku trovy exekúcie zvýšené o 20 %. Súd tak priznáva trovy exekúcie v celkovej výške 90,36 eur, zvýšenie o DPH teda predstavuje sumu 15,06 eur.

32. Súd predmetnú exekúciu zastavil z dôvodu nemajetnosti povinného a keďže v tomto konaní sa vykonáva exekúcia na vymoženie pohľadávky na výživnom rozhodol podľa § 203 ods. 2 druhej a tretej vety Exekučného poriadku tak, že trovy exekúcie znáša súd. Vzhľadom k uvedenému súdnej exekútorke priznal trovy exekúcie vo výške 90,36 eur a na ich úhradu zaviazal Okresný súd Kežmarok.

33. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania proti strane.

34. O trovách exekučného konania oprávnenej a povinného súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. V prípade zastavenia exekúcie pre nemajetnosť povinného zavinenie na zastavení konania nemožno pričítať ani oprávnenému a ani povinnému. Keďže žiaden z účastníkov zastavenie konania nezavinil, súd im náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti výroku I. a IV. tohto uznesenia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Proti výroku II. a III. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.